

दानियेलको पुस्तक - एक सय त्रियासीं

अनन्त आधार: भविष्यसूचक इतिहास र विश्वासीको विश्वासमा खीष्ट

Jeff Pippenger

2024-04-13

पत्रुसले स्वीकार गरेका “सत्य नै विश्वासीको विश्वासको आधार हो। यही त्यही कुरा हो जसलाई खीष्टले स्वयम् अनन्त जीवन हो भनी घोषणा गर्नुभएको छ।” त्यस “सत्य”ले खीष्टका दुई पक्षहरू पहिचान गर्‍यो। पहिलो यो थियो कि खीष्ट भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको एक तत्त्व हुनुहुन्छ। भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासका घटनाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने मार्गचिह्नहरूले खीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती घटनाहरूसँग उहाँको सम्बन्धले भविष्यसूचक मार्गचिह्नहरूको पवित्रतालाई पहिचान गराउँछ, र सिस्टर ह्याइटले किन यति बारम्बार हामीले ती मार्गचिह्नहरूको रक्षा गर्नुपर्छ भनी भन्नुभयो भन्ने तर्क पनि प्रदान गर्छ, किनकि ती मार्गचिह्नहरूले येशू खीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। खीष्टको समयमा परीक्षाको विषयलाई प्रतिनिधित्व गर्ने मार्गचिह्न उहाँको बप्तिस्मा थियो, र त्यो पवित्र सुधारका अन्य रेखाहरूभित्रका ती घटनाहरूसँग समरेखित थियो, जुन दैवीय प्रतीकको अवतरणद्वारा विशिष्ट बनाइएका थिए।

मूसा की सुधार-रेखामा, सृष्टिकर्ता सृष्टिसँग संयुक्त भएको प्रतीकस्वरूप, दिव्यता ओर्ली र दन्किरहेको झाडीमा वास गरिन्। सत्तरी वर्षको अन्त्यतिरको सुधार-रेखामा, माइकल पहिलो आज्ञालाई अघि बढाउन कूरुशलाई सामर्थ्य दिन ओर्लनुभयो, र त्यही समयमा दानियल खीष्टको प्रतिमामा परिवर्तन भए। खीष्टको सुधार-रेखामा, परमेश्वरका पुत्रलाई अभिषेक गर्न पवित्र आत्मा ढुकुरको रूपमा ओर्लनुभयो, जो दिव्यता मानवतासँग संयुक्त भएको प्रतीक हो। मिलेराइट इतिहासमा, ११ अगस्ट १८४० मा ओर्लनुभएको स्वर्गदूत “येशू खीष्टभन्दा कम व्यक्तित्व हुनुहुन्नथ्यो,” जो खानुपर्ने सानो पुस्तकसहित ओर्लनुभयो, र उहाँ नै त्यो सानो पुस्तक हुनुहुन्थ्यो। त्यहाँ उहाँले देखाउनुभयो कि दिव्यता मानवतासँगको संयोजन स्वर्गको रोटीको मासु र रगत खानु र पिउनुद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

पवित्र इतिहास पवित्र छ, किनकि त्यो खीष्टको उपस्थितिद्वारा देहधारी भएको छ। भविष्यका घटनाहरूलाई पहिचान गर्ने परमेश्वरको वचनका भविष्यवाणीहरू येशू खीष्ट नै हुन्, किनकि उहाँ नै “वचन” हुनुहुन्छ। जब ती भविष्यवाणीहरू इतिहासमा पूरा हुन्छन्, ती घटनाहरूले उहाँको वचनको परिपूर्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र उहाँको वचन सत्य हो। भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्ने उहाँकै वचन हो, र घटना आइपुग्दा पूरा हुने पनि उहाँकै वचन हो; यसरी आरम्भमा र अन्त्यमा येशू खीष्ट नै हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ नै अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ। त्यसकारण, जब पत्रुसले येशू नै खीष्ट र जीवित परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी घोषणा गरे, तब उनले येशू खीष्ट नै हुनुहुने एउटा मार्गचिह्नलाई पहिचान गरिरहेका थिए, र एउटा यस्तो मार्गचिह्नलाई पनि, जो अन्तिम दिनहरूमा आफ्नो सिद्ध परिपूर्तिसम्म पुग्छ। सेप्टेम्बर ११, २००१ खीष्टको सिद्ध परिपूर्ति थियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ को भएको भविष्यवाणीको परिपूर्तिलाई अस्वीकार गर्नु भनेको जीवित परमेश्वरका पुत्र खीष्टलाई अस्वीकार गर्नु हो। पत्रुसद्वारा व्यक्त गरिएको त्यो सत्य “विश्वासीको विश्वासको आधार” थियो, र सेप्टेम्बर ११, २००१ मा खीष्टले आफ्ना अन्त्य-दिनका जनहरूलाई यर्मियाहका “पुराना बाटाहरू” तिर पुनः अगुवाई गर्नुभयो, जसले पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको आन्दोलनका “आधारहरू” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पत्रुसले ती एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्थे, जो चार स्वर्गदूतहरूले चार वायुहरूलाई रोकिराखेको अवधिमा छाप लगाइन्छन्। छाप लगाइने समय एउटा विशिष्ट भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि हो, जो सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ हुन्छ र चाँडै आउने सन्डे कानुनमा अन्त्य हुन्छ। येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्त दिनुहुन्छ।

छाप लगाइने समयको आरम्भमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको स्वर्गदूत अवतरण भयो, जसरी बप्तिस्माको समयमा पवित्र आत्मा अवतरण हुनुभएको थियो; र त्यो स्वर्गदूत “येशू खीष्ट स्वयंभन्दा कम व्यक्तित्व हुनुहुन्न,”

किनकि मिलेराइट इतिहासमा आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्न अवतरण गर्नुभएको स्वर्गदूत “येशू ख्रीष्ट स्वयंभन्दा कम व्यक्तित्व हुनुहुन्न”। छिट्टै आउने आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा “येशू ख्रीष्ट स्वयंभन्दा कम व्यक्तित्व हुनुहुन्न” फेरि अवतरण गर्नुहुन्छ र प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारका दुई सन्देशहरूमध्ये दोस्रो सन्देश प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, जब उहाँले आफ्ना अर्को बथानलाई बेबिलोनबाट बाहिर बोलाउनुहुन्छ। छाप लगाइने समयावधिको मध्यभागमा, एक स्वर्गदूत अवतरण भयो, जसरी मिलेराइट आन्दोलनको पहिलो निराशाको समयमा, १९ अप्रिल १८४४ मा, दोस्रो स्वर्गदूत अवतरण भएको थियो।

त्यो दोस्रो स्वर्गदूतको आगमन र २२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनको बीचमा, मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश आइपुग्दा दोस्रो स्वर्गदूतलाई शक्ति थप्ने थरै स्वर्गदूतहरू पठाइए। मिलेराइट इतिहासमा यी स्वर्गदूतहरू आइपुगेका समयको इतिहासबारे बोल्दै, सिस्टर ह्याटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि जसले यी सन्देशहरू अस्वीकार गरे, तिनीहरूले यहूदीहरूले ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाएझैं निःसन्देश ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाएका थिए।

“मैले देखें कि जसरी यहूदीहरूले येशूलाई क्रूसमा टाँगे, त्यसैगरी नामधारी मण्डलीहरूले यी सन्देशहरूलाई क्रूसमा टाँगेका छन्, र यसकारण परमपवित्रस्थानभित्र जाने बाटोबारे तिनीहरूलाई कुनै ज्ञान छैन, र त्यहाँ येशूको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले कुनै लाभ पाउन सक्दैनन्।” Early Writings, 261.

स्वर्गदूतहरूले प्रतिनिधित्व गरेका सन्देशहरू, जब अस्वीकार गरिन्छन्, तिनले ख्रीष्टको क्रूसारोपणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, किनकि उहाँ ती सन्देशहरू तथा तिनको ऐतिहासिक परिपूर्तिको मूर्त स्वरूप हुनुहुन्छ। जुलाई १८, २०२० मा, “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व होइन” अवतरण गर्नुभयो, जसले पहिलो निराशा तथा ढिलो हुने समयको आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो। सडकहरूमा मारिनुभएका, उहाँका अन्त्य-दिनका जनहरूको मृत सुक्खा हड्डीहरूलाई त्यही एकमात्र स्वर सुनेर जागृत गरिनु पर्ने थियो, जसले मानिसहरूलाई फेरि जीवनमा फर्काउन सक्छ।

साँच्चै, साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो घडी आउँदैछ, र अब नै आएको छ, जब मरेकाहरूले परमेश्वरका पुत्रको स्वर सुन्नेछन्; र जसले सुन्छन्, तिनीहरू जीवित हुनेछन्। किनकि जसरी पितामा आफैंमा जीवन छ, त्यसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैंमा जीवन हुने अधिकार दिनुभएको छ; अनि न्याय गर्नलाई पनि उहाँलाई अधिकार दिनुभएको छ, किनकि उहाँ मानिसको पुत्र हुनुहुन्छ। यसमा अचम्म नमान; किनकि त्यो घडी आउँदैछ, जसमा चिहानहरूमा भएका सबैले उहाँको स्वर सुन्नेछन्, अनि बाहिर निस्कनेछन्; जसले असल गरेका छन्, जीवनको पुनरुत्थानमा; र जसले खराब गरेका छन्, दण्डको पुनरुत्थानमा। यूहन्ना ५:२५-२९।

सन् 2023 को जुलाईमा, उहाँको स्वरले मरेका सुक्खा हड्डीहरूलाई जीवनमा बोलायो, र त्यसपछि अल्फा र ओमेगाले छाप लगाउने समयको आरम्भलाई पुनः दोहोर्याए, किनकि जुलाई 2023 ले छाप लगाउने समयको अन्तिम अवधिलाई चिह्नित गर्दछ। त्यसपछि उहाँका जनहरूलाई फेरि यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूतर्फ, मिलेराइट इतिहासका जगहरूतर्फ फर्कन बोलाइयो। मिलेराइटहरूको आरम्भ र अन्त्यको आधारभूत सन्देश मिलेराइट इतिहासका पहिलो र अन्तिम सन्देशहरू थिए, जुन लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” थियो।

जुलाई २०२३ मा, परमेश्वरका अन्तिम दिनका जनहरूलाई फेरि एकपटक सानो पुस्तक लिन र त्यसलाई खान आज्ञा दिइयो। जब तिनीहरूले त्यो सानो पुस्तक खान्छन्, तब तिनीहरूलाई यो हेर्नका लागि परीक्षा गरिन्छ कि के तिनीहरूले प्रकाशको पुस्तक अध्याय नौको तेस्रो हायको सन्देश (पूर्वका समाचारहरू) र दानियल अध्याय एघारको सन्देश (उत्तरका समाचारहरू) स्वीकार गर्नेछन्। यो परीक्षण-प्रक्रियाले तिनीहरूलाई दानियल अध्याय एघारका पद तेहदेखि पन्ध्रसम्म डोर्‍याउँछ, जुन पानियमको युद्ध हो, जुन कैसरिया फिलिप्पी हो, र जुन मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो, जहाँ उहाँको स्वर सुनेका दुई वर्गहरू प्रकट हुन्छन्—एक वर्ग “जसले असल गरेका छन्, जीवनको पुनरुत्थानका निम्ति; र जसले खराब गरेका छन्, दण्डको पुनरुत्थानका निम्ति।”

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा तीनवटा स्वरहरू छन्, र ती सबै “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्वको होइन” भन्ने स्वरहरू हुन्। प्रकाश १८ को पहिलो स्वर त्यस बेला सुनियो जब परमेश्वरको एक स्पर्शद्वारा न्यूयार्क सहरका विशाल भवनहरू ध्वस्त पारिए। दोस्रो स्वर प्रधानदूत मीकाएलको स्वर हो, जसले मृतकहरूलाई

तिनीहरूका चिहानबाट बोलाएर निकाल्छ। तेस्रो स्वर प्रकाश अध्याय १८ को दोस्रो स्वर हो, जसले प्रकाश अध्याय १९ को “ठूलो भूकम्प” को घडीमा उहाँका अन्य बथानलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउँछ। कैसरिया फिलिप्पीमा पतरसको स्वीकारोक्तिको सिद्ध परिपूर्ति तब हुन्छ, जब ख्रीष्टले आफ्ना अन्तिम-दिनका मानिसहरूलाई “दानियलको अगमवाणीको त्यो अंशतर्फ, जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ,” अगुवाइ गर्नुहुन्छ।

दानिएल ११ का तेरहदेखि पन्ध्र पदसम्मको पानियम, दानिएलको भविष्यवाणीको त्यो “अंश” हो, जो छाप लगाइएर बन्द गरिएको थियो र जसले मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई पहिचान गराउँछ। पानियम अगस्त १८४४ को एक्सेटर शिविर-सभालाई जनाउँछ; यो त्यस्तो इतिहास हो जो डोनाल्ड ट्रम्पको दोस्रो कार्यकालमा पूरा हुन्छ, र यही त्यो भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश हो जसले एक लाख चौवालीस हजार जनाको निधारमा परमेश्वरको छाप अंकित गराउँछ। हामी अहिले अध्ययन गरिरहेका यी पदहरू अत्यन्त पवित्र भूमि हुन्।

“पत्रुसले स्वीकार गरेको सत्य नै विश्वासीको विश्वासको आधार हो। यही नै त्यो कुरा हो जसलाई ख्रीष्ट स्वयम्ले अनन्त जीवन हो भनी घोषणा गर्नुभएको छ। तर यस ज्ञानको स्वामित्व आत्म-महिमाकरणको कुनै आधार थिएन। यो पत्रुसलाई आफ्नै कुनै बुद्धि वा भलाइद्वारा प्रकट गरिएको थिएन। मानवता आफैँबाट कहिल्यै पनि ईश्वरीय ज्ञानमा पुग्न सक्दैन। ‘यो आकाशजत्तिकै उच्च छ; तिमी के गर्न सक्छौ? यो अधोलोकभन्दा गहिरो छ; तिमी के जान्न सक्छौ?’ अय्यूब ११:८। केवल दत्तकताको आत्माले मात्र परमेश्वरका ती गहिरा कुराहरू हामीलाई प्रकट गर्न सक्छ, जुन ‘आँखाले देखेको छैन, कानले सुनेको छैन, न त मानिसको हृदयमा नै प्रवेश गरेको छ।’ ‘तर परमेश्वरले तिनीहरू हामीलाई आफ्नो आत्माद्वारा प्रकट गर्नुभएको छ; किनकि आत्माले सबै कुरा, हो, परमेश्वरका गहिरा कुराहरू पनि जाँच गर्नुहुन्छ।’ १ कोरिन्थी २:९, १०। ‘परमप्रभुको गोप्य कुरा उहाँको भय मात्रैहरूसँग हुन्छ,’ र पत्रुसले ख्रीष्टको महिमा चिनेको तथ्य यस कुराको प्रमाण थियो कि उनी ‘परमेश्वरद्वारा सिकाइएका’ थिए। भजनसंग्रह २५:१४; यूहन्ना ६:४५। अहो, निश्चय नै, ‘धन्य छौ तिमी, सिमोन बार-योना: किनकि मासु र रगतले यो तिमीलाई प्रकट गरेको होइन।’”

“येशूले अझै भन्नुभयो: ‘म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरू त्यसको विरुद्धमा प्रबल हुने छैनन्।’ ‘पत्रुस’ शब्दको अर्थ ढुङ्गा हो,—गुडिरहने ढुङ्गा। पत्रुस त्यो चट्टान थिएनन्, जसको माथि मण्डलीको स्थापना गरिएको थियो। जब उनले सराफै र कसम खाँदै आफ्ना प्रभुलाई इन्कार गरे, तब अधोलोकका ढोकाहरू तिनको विरुद्धमा प्रबल भए। मण्डली त्यस्ता एक जनामाथि निर्माण गरिएको थियो, जसको विरुद्धमा अधोलोकका ढोकाहरू प्रबल हुन सक्दैनथे।” द डिजायर अफ एजेज, ४१३

ख्रीष्टले कैसरिया फिलिप्पीमा आफ्ना चेलाहरूलाई प्रस्तुत गर्नुभएको सन्देश नै मध्यरातको पुकारको सन्देश थियो र हो, र यो “पातालका ढोकाहरू” भनिने मन्दिरका स्वामी ग्रीक देवता पान र पृथ्वीका पशुका दुई धर्मत्यागी सीडहरूबीचको आत्मिक युद्धको सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ। मक्काबीहरू परमेश्वरका धर्मत्यागी जनहरू थिए, जसले आफूलाई परमेश्वरको मण्डलीका रक्षकहरू भनी दाबी गर्थे, किनकि तिनीहरू ग्रीकहरूको धर्मको विरुद्ध युद्ध गरिरहेका थिए। तिनीहरूले आफूलाई धार्मिक तथा राजनीतिक दुवै अगुवाहरूका रूपमा चिनाए। तिनीहरूले ती पतित मण्डलीहरूको धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले अहिले संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारसँग मिलेर पशुको प्रतिमा निर्माण गर्दैछन् र वैश्वीकरणवादीहरूको ‘वोक-इज्म’ र मदर अर्थको धर्मको विरुद्ध युद्ध गरिरहेका छन्। धर्मत्यागी सीडहरू वैश्वीकरणका धार्मिक र राजनीतिक तत्त्वहरूसँगको आफ्नो सङ्घर्षमा प्रबल ठहरिन्छन्, र त्यही समयमा, छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थाको “महान् भूकम्प”मा झण्डाका रूपमा उच्च पारिनुअघि, मूर्ख कन्याहरूका अन्तिम अवशेषहरूको हटाइद्वारा सच्चा प्रोटेस्टेन्ट सीड शुद्ध पारिँदैछ।

दानिएलको पुस्तकको भविष्यवाणीको त्यो अंश, जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ, जो येशू ख्रीष्टको प्रकाश पनि हो, र जो मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो, यहूदाको कुलका सिंहद्वारा कैसरिया फिलिप्पीमा, अर्थात् पानियममा, अनमोहर गरिएको छ। यो तलहीन खाडलबाट निस्कने नास्तिक पशु र सन् २०१५ मा त्यस पशुलाई उत्तेजित गर्न थाल्ने रिपब्लिकनवादको सीडबीचको युद्धको बीचमा, तथा अहिले एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा पुनर्जीवित हुँदै गरेको

प्रोटेस्टेन्टवादको साँचो सीङको विरुद्धमा, अनमोहर गरिएको छ।

पन्ध्रसले स्वीकार गरेका सत्यले सेप्टेम्बर ११, २००१ को मार्गचिह्नलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र साथै यस सत्यलाई पनि कि ख्रीष्ट जीवित परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने कुराले जे प्रतिनिधित्व गर्दछ, त्यसको सत्यता परीक्षाको सत्य हो, ठीक त्यसरी नै जसरी पन्ध्रसका दिनहरूमा येशू मसीह हुनुहुन्थ्यो वा हुनुहुन्नथ्यो भन्ने कुरा परीक्षाको विषय थियो। येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने घोषणाले पुत्र को हुनुहुन्छ भन्ने विषयमा प्रकट गरिएको सम्पूर्ण कुरा प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो भन्ने मात्र होइन, उहाँ मानिसका पुत्र पनि हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरालाई समेत प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो मानवताभित्र दिव्यत्वको अवतारको सत्य हो, र यही त्यो कार्य हो जुन एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने समयमा सम्पन्न गरिन्छ। “अवतार” को सत्य नै अन्त्यको त्यो सत्य हो, जुन आरम्भमा “विश्राम-दिन” को सत्यद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो।

अक्टोबर २२, १८४४ ले तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई चिह्नित गर्‍यो। जब कुनै स्वर्गदूत आउँछ, तब यहूदाको कुलका सिंहद्वारा, त्यो सत्यको मुहर खोल्ने अवधिसँग अनुरूप एक विशेष सत्य प्रकट गरिन्छ, र त्यसपछि त्यही सत्य, जहाँ त्यो सत्य प्रकट गरिन्छ, त्यस पुस्ताको परीक्षा लिन्छ। अक्टोबर २२, १८४४ मा, १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षमा उहाँले उठाउनुभएको मन्दिरमा अचानक आउनुभएका ख्रीष्टको कार्यसँग सम्बन्धित सत्यहरू प्रकट गरिए। ख्रीष्टको न्यायकार्य, परमेश्वरको व्यवस्था, प्रधान पूजाहारीको रूपमा उहाँको भूमिका, पशुको छापको विवाद, र एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने कार्य—यी सबै प्रकट गरिए। सिस्टर ह्याइटलाई देखाइयो कि ती सत्यहरूमध्ये, अल्फा र ओमेगाले एक विशेष प्रकाशमा पहिचान गर्नुभएको एउटा सत्य थियो।

“मैले दस आज्ञाहरूको ठीक बीचमा चौथो आज्ञा देख्दा अचम्मित भएँ; त्यसलाई कोमल प्रकाशको प्रभामण्डलले घेरेको थियो। स्वर्गदूतले भने: ‘दसवटामध्ये यही एउटै हो जसले जीवित परमेश्वरलाई परिभाषित गर्दछ—उहाँ, जसले आकाशहरू, पृथ्वी, र तिनमा भएका सबै कुराहरू सृष्टि गर्नुभयो। जब पृथ्वीका जगहरू राखिए, त्यतिखेर विश्रामदिनको जग पनि राखियो।’” Testimonies, volume 1, 75.

एक लाख चवालीस हजारको मुहर लगाइने समय आइसकेको थियो, तर १८६३ को विद्रोहका कारण त्यो ढिलाइ हुनुपर्ने थियो। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा मुहर लगाउने प्रक्रिया आरम्भ भयो, जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारमा वर्णित शक्तिशाली स्वर्गदूतको रूपमा प्रतिरूपित ख्रीष्ट आफ्नो हातमा एउटा गुप्त पुस्तक लिएर ओर्लनुभयो, जसलाई परमेश्वरका अन्तिम दिनका जनहरूले खानुपर्ने थियो। अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रित गर्दछ, त्यसैले अन्तिम दिनहरूमा अर्को एउटा सत्य विशेष प्रकाशमा प्रस्तुत गरियो, र त्यो सीधै सब्बाथको सत्यसँग सम्बन्धित थियो, जुन सत्यलाई ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारमाथि पहिलो पटक मुहर लगाउने प्रयास गर्दा विशेष रूपमा उभ्याउनुभएको थियो।

“दानियेल आफ्नो भागमा उभिने समय आएको छ। उहाँलाई दिइएको ज्योति अभूतपूर्व रूपमा संसारमा जाने समय आएको छ। जसका निम्ति प्रभुले यति धेरै गर्नुभएको छ, यदि तिनीहरू ज्योतिमा हिँड्नेछन् भने, यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यतिर नजिकिँदै जाँदा ख्रीष्टको र उहाँसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीहरूको तिनीहरूको ज्ञान अत्यन्त बढाइनेछ।”

“जो परमेश्वरसँग संगति गर्छन्, तिनीहरू धार्मिकताको सूर्यको ज्योतिमा हिँड्छन्। तिनीहरूले परमेश्वरको सामु आफ्नो चालचलन भ्रष्ट पारेर आफ्ना मुक्तिदाताको अनादर गर्दैनन्। स्वर्गीय ज्योति तिनीहरूमाथि चम्कन्छ। परमेश्वरको दृष्टिमा तिनीहरू अनन्त मूल्यका छन्, किनकि तिनीहरू ख्रीष्टसँग एक छन्। तिनीहरूका लागि परमेश्वरको वचन अतुलनीय सौन्दर्य र मनोहरतायुक्त हुन्छ। तिनीहरूले यसको महत्त्व देख्छन्। सत्य तिनीहरूका निम्ति प्रकट गरिन्छ। अवतारसम्बन्धी सिद्धान्त कोमल प्रभाले आलोकित हुन्छ। तिनीहरूले देख्छन् कि पवित्रशास्त्र त्यो कुञ्जी हो, जसले सबै रहस्यहरू खोल्छ र सबै कठिनाइहरूको समाधान गर्छ। जोहरू ज्योति ग्रहण गर्न र ज्योतिमा हिँड्न अनिच्छुक भएका छन्, तिनीहरू भक्तिभावको रहस्य बुझ्न सक्नेछैनन्; तर जसले क्रूस उठाउन र येशूको पछि लाग्न हिचकिचाएका छैनन्, तिनीहरूले परमेश्वरको ज्योतिमा ज्योति देख्नेछन्।”

अवतारसम्बन्धी सिद्धान्त यो सत्य हो कि दिव्यता मानवतासँग संयुक्त हुँदा पाप गर्दैन, र अन्तिम दिनहरूमा त्यस अनुभवमा पुगेकाहरूको चिन्ह शबाथ हो।

यसबाहेक मैले तिनीहरूलाई मेरा विश्रामदिनहरू पनि दिएँ, ताकि ती म र तिनीहरूका बीचमा एउटा चिन्ह होऊन्, जसद्वारा तिनीहरूले जानून् कि तिनीहरूलाई पवित्र पार्ने परमप्रभु म नै हुँ। इजकिएल 20:12.

एक लाख चौवालीस हजारजन अनन्तकालको लागि छाप लगाइएका छन्, र छाप लगाउने प्रक्रियाले छाप लगाउने प्रक्रियाको अन्त्यतिर, आइतबारको व्यवस्थाको ठीक अधिको, एउटा छोटो समयावधिलाई चिन्हित गर्छ, जब त्यो छाप अंकित गरिन्छ। त्यस छोटो समयावधिमा दिव्यता मानवतासँग स्थायी रूपमा संयुक्त हुन्छ।

“हे दाजुभाइहरू, तयारीको यस महान् कार्यमा तिमीहरू के गर्दैछौ? जो संसारसँग एक भइरहेका छन्, तिनीहरूले सांसारिक ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र पशुको छापका लागि आफूलाई तयार पारिरहेका छन्। तर जो आत्मप्रति अविश्वासी छन्, जो परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याइरहेका छन् र सत्यको आज्ञापालनद्वारा आफ्ना प्राणहरूलाई शुद्ध पारिरहेका छन्, तिनीहरूले स्वर्गीय ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र आफ्ना निधारहरूमा परमेश्वरको छापका लागि आफूलाई तयार पारिरहेका छन्। जब त्यो आदेश जारी हुनेछ र त्यो छाप अंकित गरिनेछ, तिनीहरूको चरित्र अनन्तकालसम्म शुद्ध र निष्कलङ्क रहनेछ।”

“अब तयारी गर्ने समय हो। परमेश्वरको छाप कुनै पनि अशुद्ध पुरुष वा स्त्रीको निधारमा कहिल्यै लगाइनेछैन। यो महत्वाकांक्षी, संसारलाई प्रेम गर्ने पुरुष वा स्त्रीको निधारमा कहिल्यै लगाइनेछैन। यो झूटो जिब्रो भएका वा कपटी हृदय भएका पुरुष वा स्त्रीहरूको निधारमा कहिल्यै लगाइनेछैन। छाप प्राप्त गर्ने सबैजना परमेश्वरको सामु निष्कलङ्क हुनुपर्छ—स्वर्गका प्रत्याशी। अगि बढ, मेरा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू। यस समयमा म यी विषयहरूबारे केवल संक्षेपमा मात्र लेख्न सक्छु, तयारीको आवश्यकताप्रति केवल तिमीहरूको ध्यान आकर्षित गर्दै। पवित्रशास्त्र आफैं खोज, ताकि तिमीहरूले वर्तमान घडीको भयावह गम्भीरता बुझ्न सक। ”

Testimonies, volume 5, 216.

अघिल्लो अंशले आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा छाप लगाइन्छ भन्ने संकेत गर्न सक्छ, तर कुरा त्यस्तो होइन। सिस्टर ह्याइट स्पष्ट हुनुहुन्छ कि आइतवारसम्बन्धी व्यवस्था एक महान् सङ्कट हो, र उहाँले यो पनि स्पष्ट रूपमा सिकाउनुहुन्छ कि चरित्र सङ्कटमा प्रकट हुन्छ, तर सङ्कटमा कहिल्यै विकसित हुँदैन। आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा छाप लगाइन्छ भन्ने अर्थमा कि त्यस बेला त्यो दृश्य हुन्छ, किनकि त्यस बेला छाप भएकाहरूलाई एउटा ध्वजचिह्न उचालिन्छ। छाप अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि, छोटो अवधिमा, लगाइन्छ; र सबाथ मान्नेहरूका लागि अनुग्रहको समय आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थामा समाप्त हुन्छ। छाप लगाउने कार्य सेप्टेम्बर ११, २००१ मा सुरु भयो, र त्यस बेला कसैले पनि परमेश्वरको छाप पाएन, किनकि अक्टोबर २२, १८४४ पछि आएको समयावधिमा देखाइएझैं, पहिले एक परीक्षण प्रक्रिया हुनुपर्ने थियो।

हरेक सुधार आन्दोलनमा, जब दैवी प्रतीक अन्तको समयमा खोलिएको सन्देशलाई सामर्थ्य दिन अवतरित हुन्छ, तब एउटा परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ हुन्छ। जब मीकाएल पहिलो आज्ञा लिएर अगाडि बढ्न कोरेशलाई सामर्थ्य दिन अवतरित हुनुभयो, तब यहूदीहरूलाई यस कुरामा परीक्षा गरियो कि के तिनीहरूले अघिल्ला सत्तरी वर्षदेखि बस्दै आएको घर छोडेर उजाड नगरमा फर्की त्यसलाई पुनर्निर्माण गर्नेछन्। जब ख्रीष्टको बप्तिस्मामा पवित्र आत्मा अवतरित हुनुभयो, तब यहूदीहरूलाई मसीहको विषयमा परीक्षा गरियो। जब प्रकाश १० का सामर्थी स्वर्गदूत अगस्त ११, १८४० मा अवतरित भए, तब त्यस पुस्तालाई यस कुरामा परीक्षा गरियो कि के तिनीहरूले सानो पुस्तक खानेछन्, र सानो पुस्तकले प्रतिनिधित्व गरेको सबै कुरालाई स्वीकार गर्नेछन्।

११ अगस्त, १८४० मा एक परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ भयो, जसले उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्‍यो; र थुमालाई अति पवित्र स्थानभित्र पछ्याउने वर्ग एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न सक्ने उम्मेदवारहरू थिए। त्यो पुस्ताको

अन्तिम परीक्षा—जसले उक्त परीक्षाको प्रक्रियामा असफल भयो—लेवीयव्यवस्था छब्बीसको “सात पटक” सम्बन्धी बढेको प्रकाशको आगमनसँगै आरम्भ भयो। १८५६ देखि १८६३ सम्म, लाओदिकेयाको सन्देशले २२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै आरम्भ भएको अवधिभित्रको अन्तिम समयावधिलाई चिह्नित गर्‍यो। त्यो समयावधि दानिएल अध्याय ११ का पद १३ देखि १५ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, र वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, र वचन परमेश्वर नै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ आदिदेखि नै परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो। सबै कुरा उहाँद्वारा बनाइए; र जे जे बनाइए, तीमध्ये कुनै पनि कुरा उहाँबिना बनिएको थिएन। उहाँमा जीवन थियो; र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो। अनि ज्योति अन्धकारमा चम्किरहन्छ; तर अन्धकारले त्यसलाई ग्रहण गरेन।” ‘अनि वचन देहधारी हुनुभयो, र हाम्रो बीचमा वास गर्नुभयो, (र हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, पिताको एकलौता पुत्रको जस्तो महिमा,) अनुग्रह र सत्यले परिपूर्ण’ (यूहन्ना १:१-५, १४)।”

“यस अध्यायले ख्रीष्टको कार्यको स्वरूप र महत्त्वलाई स्पष्ट रूपमा निरूपित गर्दछ। आफ्नो विषयलाई बुझ्ने व्यक्तिको हैसियतले यूहन्नाले समस्त शक्ति ख्रीष्टलाई अर्पण गर्छन्, र उहाँको महानता तथा महिमाबारे बोल्छन्। उनले सूर्यबाट प्रकाश निस्किएझैं बहुमूल्य सत्यका ईश्वरीय किरणहरू प्रकट गर्छन्। उनले ख्रीष्टलाई परमेश्वर र मानवजातिबीचका एकमात्र मध्यस्थका रूपमा प्रस्तुत गर्छन्।

“मानवीय देहमा ख्रीष्टको देहधारणको सिद्धान्त एउटा रहस्य हो, ‘अर्थात् त्यो रहस्य, जो युगयुगदेखि र पुस्तौंपुस्तादेखि लुकाइएको थियो’ (कलस्सी १:२६)। यो भक्तिको महान् र गहन रहस्य हो। ‘वचन देहधारी हुनुभयो, र हाम्रो बीचमा वास गर्नुभयो’ (यूहन्ना १:१४)। ख्रीष्टले आफ्नो माथि मानवीय स्वभाव लिनुभयो, यस्तो स्वभाव जो उहाँको स्वर्गीय स्वभावभन्दा निम्न थियो। यसभन्दा बढी परमेश्वरको अद्भुत आत्म-नम्रता अरू कुनै कुराले प्रकट गर्दैन। उहाँले ‘संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र जन्मनुभएको पुत्र दिनुभयो’ (यूहन्ना ३:१६)। यूहन्नाले यस अद्भुत विषयलाई यति सरलतासाथ प्रस्तुत गर्छन् कि सबैले प्रतिपादित विचारहरू ग्रहण गर्न सक्न्, र प्रबुद्ध होऊन्।”

“ख्रीष्टले मानव स्वभावलाई केवल देखावटी रूपमा ग्रहण गर्नुभएन; उहाँले साँच्चै नै त्यसलाई ग्रहण गर्नुभयो। उहाँले वास्तवमै मानव स्वभाव धारण गर्नुभएको थियो। ‘यसकारण, जसरी बालकहरू मासु र रगतका सहभागी हुन्छन्, उहाँ आफैं पनि त्यसैमा सहभागी हुनुभयो’ (हिब्रू २:१४)। उहाँ मरियमका पुत्र हुनुहुन्थ्यो; मानवीय वंशानुक्रमअनुसार उहाँ दाऊदको सन्तान हुनुहुन्थ्यो। उहाँ मानिस, अर्थात् मानिस ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ भनी घोषणा गरिएको छ। ‘यस मानिसलाई,’ पावल लेख्छन्, ‘मोशाभन्दा बढी महिमाको योग्य ठहराइएको थियो, किनकि जसले घर निर्माण गरेको छ, उसलाई घरभन्दा बढी आदर हुन्छ’ (हिब्रू ३:३)।”

“तर, जब परमेश्वरको वचनले यस पृथ्वीमा रहँदा ख्रीष्टको मानवताबारे बोल्छ, तब यसले उहाँको पूर्व-अस्तित्वको विषयमा पनि स्पष्ट रूपमा बोल्दछ। वचन एक दिव्य अस्तित्वका रूपमा विद्यमान हुनुहुन्थ्यो, अर्थात् परमेश्वरका अनन्त पुत्रका रूपमा, आफ्ना पितासित एकता र ऐक्यमा। अनादिदेखि उहाँ वाचाका मध्यस्थ हुनुहुन्थ्यो—उहाँ, जसमा पृथ्वीका सबै जातिहरू, यहूदी र अन्यजाति दुवै, यदि तिनीहरूले उहाँलाई स्वीकार गरे भने, आशिषित हुने थिए। ‘वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, र वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो’ (यूहन्ना १:१)। मानिस वा स्वर्गदूतहरू सृष्टि गरिनुभन्दा पहिले, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, र परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।”

“संसार उहाँद्वारा बनाइयो, ‘र उहाँबिना बनेको कुनै पनि वस्तु बनेन’ (यूहन्ना १:३)। यदि ख्रीष्टले सबै कुराहरू बनाउनुभयो भने, उहाँ सबै कुराभन्दा अघि अस्तित्वमा हुनुहुन्थ्यो। यस सम्बन्धमा बोलिएका शब्दहरू यति निर्णायक छन् कि कोही पनि शंकामा छोडिनु पर्दैन। ख्रीष्ट स्वभावतः परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो, र सर्वोच्च अर्थमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ अनादिदेखि परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, सबैका माथि रहनुहुने परमेश्वर, सदासर्वदा धन्य।”

“प्रभु येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरका दैवी पुत्र, अनादिदेखि अस्तित्वमा हुनुहुन्थ्यो—एक पृथक् व्यक्तित्व, तर पनि पितासँग एक। उहाँ स्वर्गको अतुलनीय महिमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ स्वर्गीय बुद्धिमान् प्राणीहरूको सेनापति हुनुहुन्थ्यो,

र स्वर्गदूतहरूको आराधनापूर्ण श्रद्धाज्जलि उहाँले आफ्नो अधिकारस्वरूप ग्रहण गर्नुहुन्थ्यो। यो परमेश्वरको अधिकार हरण गर्नु थिएन। उहाँ घोषणा गर्नुहुन्छ, 'परमप्रभुले आफ्ना मार्गको आरम्भमा, आफ्ना प्राचीन कार्यहरूभन्दा अघि मलाई धारण गर्नुभयो। म अनादिकालदेखि, आरम्भदेखि, पृथ्वी हुनुभन्दा पहिलेदेखि स्थापित भएँ। जब गहिराइहरू थिएनन्, तब म उत्पन्न गरिएँ; जब पानीले परिपूर्ण मुहानहरू थिएनन्। पर्वतहरू बसालिनुभन्दा अघि, डाँडाहरूभन्दा पहिले म उत्पन्न गरिएँ: जबसम्म उहाँले पृथ्वी, न खेतहरू, न संसारको धुलोको सर्वोच्च अंश बनाउनुभएको थियो। जब उहाँले आकाशहरू तयार पार्नुभयो, म त्यहाँ थिएँ: जब उहाँले गहिराइको सतहमाथि वृत्त अंकित गर्नुभयो' (हितोपदेश 8:22-27)।"

"संसारको जग बसालिनुअघि नै ख्रीष्ट पिता-सँग एक हुनुहुन्थ्यो भन्ने सत्यमा ज्योति र महिमा निहित छन्। यही त्यो ज्योति हो, जो अन्धकारमय स्थानमा चम्कन्छ र त्यसलाई दैवी, मौलिक महिमाले दीप्तिमान बनाउँछ। यो सत्य, आफैंमा असीम रहस्यमय भए तापनि, अन्य रहस्यमय र अन्यथा अव्याख्येय सत्यहरूको व्याख्या गर्दछ, जबकि यो आफैंचाहिँ अगम्य र अज्ञेय प्रकाशभिन्न सुरक्षित रहन्छ।" Selected Messages, book 1, 246-248.